

प्रत्यये चातृपस्यायत्वं नियामकं शेषप्रत्ययस्य विशेष्यत्वे च प्रातिपदिकोपस्यायत्वं प्रत्ययान्तोपस्यायत्वं वा, "गुरु विप्रतपस्विद्वर्गतानां प्रतिजुषीत" इत्यादौ प्रतीकारादिक्रिया-यामपि तदन्वयात् । उपपदविभक्तयश्च यद्यत्तदयोगे याया विहितस्तत्तदर्थविशेषप्रत्यये तत्तत्पदोपस्यायत्वं, यथा चैत्रादन्व इत्यादावन्वादिपदप्रयोगेऽनुश्रितानां प्रत्ययादी-नामर्थस्य प्रतियोगित्वादेर्विशेष्यत्वे अन्यत्वादिनिष्ठे अन्य-दिपदोपस्यायत्वं, (तन्मसु) तत्रेत्यनुयोगिनीत्यर्थः तथा आधारार्थेयतासम्बन्धेनान्वयः इत्यर्थः । तदभावस्यापि निष्ठाद्युपस्थापितस्याद्याभावस्यापि तत्र तथा प्रथ-माद्यन्तपदोपस्याये आधारार्थेयभावसम्बन्धेनान्वय इत्यर्थः । न पचति चैत्रेणेत्यादितच्चैत्रादौ नञर्थ-स्याभावस्य विशेषणत्वेनान्वयात् चैत्रेण पाककतिरि-त्यत्रैव चैत्रेण पचतीत्यादितच्चैत्रादिदृष्टित्वप्रकारेण पाककत्वाद्यभावस्यावोधाच्चेति भावः" गदाधरः ।

- (६) "चैत्रस्य घनमित्यादौ षष्ठ्याद्यर्थः स्खामित्वादिकं तच्च प्रकृत्यर्थचैत्रादिविशेषणतया भासते स्खामित्वप्रकारेण चैत्रादेरेव धनादौ स्खत्वादिसम्बन्धेनान्वयः विभ-क्त्यर्थविशेष्यतापक्षप्रातिपदिकार्थस्य प्रातिपदिकार्थे साक्षादपि भेदान्वयकोषोपगमात् नामार्थयोर्भेदेनान्वये प्रकारोभूतविभक्त्यर्थोपस्थितेकान्तत्वात् । अथ वा षष्ठ्या-द्यर्थः स्खामित्वादिकं प्रकृत्यर्थविशेषणतयैव भासते धना-देस्तदनाश्रयत्वेऽपि तच्चिरूपकतया निरूपकतासम्बन्धेन तत्र तदन्वय इति प्राचाम्नातं दूषयति षष्ठ्यादेशेति आदिपदात् द्वितीयाहतीयापरिग्रहः । चैत्रादिनिरूप-प्रतिमिति । स्खामित्वादिकमित्यादिना कर्मवत्त्वक्रियाज-न्यत्वादिपरिग्रहः निरूपितत्वसम्बन्धेन चैत्रादिरूपप्रक-तार्थान्वयीत्यर्थः । तच्चिरूपमिति आश्रयतासम्बन्धेन विशे-षणतया चैत्राद्यन्वयि आधारार्थेयतासम्बन्धेन चैत्रादिरूपविशे-षणनान्वयि नेत्यर्थः । स्खामित्वमित्यादिना कर्तृत्वकर्मत्वा-दिपरिग्रहः । तस्येति चैत्रस्य चैत्रनिष्ठस्खामित्वादेशे-त्यर्थः । धनाद्यदृष्टित्वेनेति । दृष्ट्यनियामकस्वत्वनिरूपक-त्वादिसम्बन्धेन धनादिसम्बन्धत्वेऽपि धनाद्यदृष्टित्वे-त्यर्थः । धनादौ आश्रयतासम्बन्धेन चैत्रादेस्तच्चिरूपस्खामि-त्वादेशाभासत्त्वेनेति शेषः इति प्रसङ्गात् भवन्मते अवा-धिततादृशचैत्राद्यभावबोधकस्य इत्यादिप्रयोगस्य प्रामा-ण्यप्रसङ्गात् । ननु स्खामित्वादेः प्रकृत्यर्थविशेषणतापक्षे स्खामित्वादेर्निरूपकतासम्बन्धावच्छिन्नाभावस्यैव प्रकृत्यर्थ-

विशेषणतापक्षे तद्विशिष्टप्रकृत्यर्थचैत्रादेः स्खत्वादिसम्बन्धा-वच्छिन्नाभावस्य नञा प्रत्ययान्तोपगमात् तत्रातिप्रसङ्गाव-काशः तादृशाभावस्य धनादौ बाधात् इत्यत आह निरूपकत्वादेरिति आदिपदात् स्खत्वादिपरिग्रहः । प्रति-योगितानवच्छेदकत्वादिति दृष्टान्तनियामकतयेत्यादिः । दृष्ट्यनियामकसम्बन्धावच्छिन्नसंसर्गाभावस्याप्रामाणिकत्वात् येन सम्बन्धेनायमिह इति प्रत्ययस्तत्सम्बन्धमादायैव नाय मिति प्रत्ययः, निरूपकतासम्बन्धेनात्र स्खामित्वमिति प्रत्ययभावात् तेन सम्बन्धेन नात्र स्खामित्वमिति प्रत्ययस्य भावः । अतएव धनमात्रे स्खामित्वमात्रस्याश्रयतासम्-बन्धावच्छिन्नाभावसत्त्वेन चैत्रोपधने चैत्रनिष्ठस्खामित्व-मिति धनेषु चैत्रोपधत्तस्य स्खामित्वे च चैत्रनिष्ठत्वस्या व्यावर्त्तकतया न व्यवहियते अपि तु धने न स्खामित्व-मित्येवम् अन्यथा निरूपकतासम्बन्धावच्छिन्नस्खामित्वा-भावतात्पर्येण तथा व्यवहारस्य दुर्वारतापत्तेः । अतएव कतिमत्त्वरूपकत्वं त्वसम्बन्धस्य दृष्ट्यनियामकतया न पचतीत्यत्र तत्सम्बन्धावच्छिन्नक्रियाभावबोधसम्बन्धेन पच-तीत्यादौ कतिमत्त्वसम्बन्धेन प्राकादेः कर्त्तव्यत्वबोधो-पगमगाम । उपगमगाम तु जानातीत्यादावान्यतासम्-बन्धेन ज्ञानादेरिति भावः" गदाधरः ।

- (७) "यत्र चेति ययोरित्यर्थः । न संसर्गमय्यादया लभा इति भेदान्वये निराकृत्येत्यादिः तादृशौ च प्रातिपदिकाद्यर्थौ तत्रेति तत्पदार्थे तत्पदार्थसंसर्गाभावबोधे अतुयोगिनि अतुयोगिवाचकपदोत्तरं सप्तम्यपेक्षेति । तत्राभावस-म्बन्धसाधारतारूपस्य संसर्गासम्बन्धेन तदर्थकवि-भक्तिं विना तज्ज्ञानासम्भवादिति भावः । ननु सप्तम्य-न्तभूतत्वादपदेन नञार्थभावे आश्रयतासम्बन्धेन भूतत्वादित्वबोधवत् तादृशपदेन चैत्रेणेत्यादौ षष्ठ्याद्यन्तपदेनेव प्रथमानार्थविशेषणक नञार्थभावेऽपि कदाचित् प्रतियोगितया स्खार्थान्वयबोधस्य जननात् षष्ठा-द्यभावो भूतत्वे, भूतत्वादित्वभाववान् षट इति द्विविध एव भूतत्वे न षट् इत्यादिवाक्यजन्यबोधः । एवञ्च तादृश-वाक्यात् कदाचित् प्रथमबोधः कदाचित् द्वितीय इत्यत्र किं नियामकमित्याकाङ्क्षायां तात्पर्यभेदस्य तच्चिरूपकत्व-मित्याह तत्र चेति तत्र भूतत्वे न षट् इत्यादिस्थले" गदा
- (८) "ननु सर्वत्र सप्तम्यन्तार्थसाभावनिष्ठतयैवान्वयोऽस्तु न च कदाचिदपि तत्प्रतियोगितया विनिगमकत्वाये व्यक्तीभविष्यतीत्यत आह अतएवेति कदाचित् सप्त-